

AVİM
AVRASYA İNCELEMELERİ MERKEZİ
CENTER FOR EURASIAN STUDIES

PATRİK DEVECİYAN'IN VEFATI ÜZERİNE - 03.04.2020

Pulat TACAR

Blog No: 2
03.04.2020

Pulat TACAR

E. Büyükelçi

Patrik (Patrick) Deveciyanın COVID-19 sebebiyle 29 Mart günü vefat ettiğini öğrendim. Bizim kültürümüzde ölenin ardından kötü konuşulmaz; toprağı bol olsun der, ailesine sabır dileriz.

Ermeni kökenli Fransız vatandaşı olan Deveciyan, Fransada ve Batı dünyasında siyasetçi kimliğiyle tanınırdı, zira siyasi kariyeri sırasında hem milletvekilliğı hem de eski Cumhurbaşkanı Jacques Chirac ve Nicolas Sarkozy dönemlerinde bakanlık yapmıştı. Ancak, tarihi meselelere dayalı Türk-Ermeni ihtilafıyla ilgilenmiş olanlar Deveciyan'ı farklı bir kimlikle de tanırlar. Bu çerçevede, Deveciyanın vefatının bana anımsattığı kimi olayları ve gözlemlerimi burada paylaşmak istiyorum:

Nisan 1982te Pariste Lübnanlı *Al-Watan Al-Arabi* gazetesine yapılan ve Türk-Ermeni ihtilafıyla bağlantısı olmayan bir bombalı saldırı, Fransız devlet yetkilerinin terör eylemlerine olan bakış açısını değiştirdi.[1] O zamana kadar Türk diplomatlarına yönelik terör eylemleri gerçekleştiren ASALA gibi militan Ermeni örgütlere göz yuman Fransa, artık bu eylemlerin kabul edilebilir seviyeyi aştığına kanaat getirdi. Büyük olasılıkla, Cumhurbaşkanı François Mitterrandın kesin talimatıyla, ASALAnın faaliyetlerinin artık göz yumulmaması ve engellenmesi için harekete geçildi. ASALAnın Fransada Türk diplomatlarına yönelttiğı terör eylemlerini durdurması karşılığında örgüte, Fransanın Avrupa Topluluklarının (AT) Parlamentosundan (Avrupa Parlamentosu-AP) Ermeni soykırım

iddialarını tanımaya ilişkin bir karar çıkartma yolunda girişimde bulunacakları sözü verildi (1984-1987). Tüm bu gelişmeler yaşanırken ben AT nezdinde Türkiye'nin Daimî Temsilcisi olarak görev yapmaktaydım.

ASALA ile Fransız hükümeti arasındaki teması ve uzlaşmayı sağlayan, bunun koordinasyonunu yapan kişilerden biri Patrik Deveciyan idi. Deveciyan, APde çıkarılması vaat edilen karar öncesinde, Ermeni sorununa siyasal çözüm konusunda bir rapor hazırlamakla görevlendirilen Belçikalı Jak Vandemeulebroucke'a sekreter adı altında bir kişinin -koruma sağlamak ve onu denetim altında tutmak için- gönderilmesine aracılık etti. Bir önceki AP Raportörü olan Yahudi kökenli Fransız uyruklu Bay M. Israel, Deveciyan zihniyetindeki Ermeni lobicilerin istediği biçimde bir rapor yazmayı reddetmişti.

Vandemeulebroucke ile yaptığım her görüşmede yanımda o sekreter hazır bulundu ve konuşmalarımızı kayda aldı. Vandemeulebroucke Raporunun aslını Deveciyanın da içinde bulunduğu grup önce Fransızca olarak yazdırdı. Rapor sonra Vandemeulebrouckenın anadili Flamanca'ya tercüme edilip onun eline tutuşturuldu.

Aslında Vandemeulebroucke bidayette baş başa yiyebildiğimiz bir öğle yemeğinde Türkiye'ye gelmeyi ve raporuna Türk görüşlerini de ilave etmeyi kabul etmişti. Adı geçen raportör, Türkiye'ye gelerek Türk görüşlerini dinleyecek ve Türkiye'deki Ermeni kökenli vatandaşlardan kiminle isterse görüşecekti. Ancak, Deveciyan ve onun teşkilatı Vandemeulebrouckenın Türkiye'ye gelmesini ve kendisine verdiğimiz belgelerden yararlanmasını engelledi. Rapor, Avrupa Parlamentosunun Siyasi İşler Komitesine sunuldu.

Siyasi İşler Komitesinde yapılan oylamada, söz konusu raporu temel alan soykırım konulu tasarının reddini bir oy farkla (16 hayır, 15 evet) sağladık. Bu gelişmeleri kendi adım gibi biliyorum, zira tüm konuşmaların ses kayıtları, oturum günü akşamı bana bir şekilde iletildi. Komite Başkanı İtalyan Bay Formigoni, paniğe kapılmış bir şekilde bakanın tasarısını reddedildi, bir kez daha oya sunuyorum diyordu; ancak bu hiç alışılmamış bir yeniden oylama olacaktı. Bir Alman parlamenter, tasarının ikinci kez oylanmasına itiraz etti; ama, başkan bu itirazı dinlemedi ve tasarını yeniden oylamaya sundu; rapor yeniden 16'ya 15 oyla reddedildi. Reddedilen bir raporun tekrar gündeme gelmesi -AP içtüzüğüne göre- mümkün değildi. Buna rağmen, konuyu tekrar gündeme getirmesi için Formigoniye baskı yapıldı ama o buna direndi. Ancak beş ay sonra, Formigoninin görev süresinin bitmesi ardından, Bay Ercini adında bir başka İtalyan Komite Başkanı oldu.

Ercini reddedilen raporu hiçbir şey yapılmamış gibi yine gündeme aldı ve itirazları dinlemedi. Türk görüşlerini destekleyen parlamenterlerin İç Tüzük Komitesine itiraz etmelerini sağladık, ancak orada bu itirazı gündeme bile almadılar. Bu kez, Siyasi İşler Komitesinde bulunan Alman parlamenter Klaus Hänsch (kendisi sonradan AP Başkanı oldu), Fransız parlamenterlerin sunduğu karar tasarısında bulunan tüm soykırımı sözcüklerinin tek tek oylatarak metinden çıkarılmasını sağladı. Propaganda amacıyla kabul ettirilmeye çalışılan bu tasarı, soykırımı atıflarının çıkarılması sonucunda anlamını yitirmiş hale geldi.

Deveciyan'ın da içinde olduğu Fransız siyasetçileri bu aşamada yeniden devreye girdiler ve özetle Siyasi İşler Komitesinde itiraz etmeyin, raporun AP Genel Kuruluna sevkini

sağlayın, Genel Kurulda yeniden o atıfları ekletiriz dediler. Bu girişimler esas itibari ile Fransız Sosyalist Partisi tarafından başlatılmıştı; ama Fransız sağı da bu konuda geri kalmamak için benzer girişimleri desteklemekteydi.

1987 Haziran ayında APde yapılan oylamada tasarı aleyhine oy verecek olan bazı parlamenterler, parlamento binasına giren bir takım silahlı militan Ermeni şahıslar tarafından tehdit edilerek, oylamanın yapıldığı oturma salonuna sokulmadı. Bazı parlamenterler ise, korkudan o gün Parlamento'ya gelmediler. Parlamenterlerin bakış açısından bakıldığında, Türk-Ermeni uyuşmazlığıyla yakından uzaktan ilgilisi olmayan bir kişi, bu konuda kendini tehlikeye atar mıydı? Oylama oturumunda Alman parlamenter Rudolf Wedekind kürsüden AP içinde silah teşhiri suretiyle tehdit edildiğini söyledi; bunu zabıtlara kaydettirdi. Oturma başkanı Fransız Bayan Pery -akıl almaz bir şekilde- Wedekindin itirazlarına güldü ve oturuma devam etti. Siyasi İşler Komitesinde tasarinin metninden çıkarılan soykırımı atıfları ve buna ilaveten Yunan kökenli parlamenterlerin eklenmesini önerdiği diğer maddeler metne eklendi. 650 kişilik parlamentoda o sırada yaklaşık 50 kişi vardı. Parlamento salonunun dinleyiciler kısmını diaspora Ermeni örgütleri doldürmüştü ve bağırarak nümayiş yapıyorlardı.

Oylama günü çok yağmurluydu. Fransanın çeşitli yerlerinden yüzlerce otobüs dolusu militan getirildi. Parlamento'nun etrafı sarıldı: içeri girilemiyor, dışarı çıkılamıyordu. Sanki olağanüstü hâl ilan edilmişti. Bina dışına kürsü konuldu ve orada konuşanlar halkı kıskırttılar. Dışarıdaki bağırımları ve rezaletleri bilgilendirmek amacı ile telefonla canlı yayın gibi Ankara'ya dinlettim.

Bütün bu senaryoyu kuran ve uygulayan, o gün orada her şeyi organize edenlerden biri de Patrik Deveciyan idi. Bu husus bana bizim lehimize oy kullanmak isteyen, ancak korkudan toplantıya iştirak etmeyen Deveciyan'ın partisine mensup bir Fransız Avrupa parlamenterini söyledi.

Ben bu nedenle oylama sonrası Benim için Avrupa Parlamentosu kararının kirli bir kâğıt mendilden farkı yoktur diyerek şunu eklemiştim: Türkiye söz konusu olunca, hele Ermeni meselesi için içine girerse AP çerçevesinde böyle uygulanır demokrasi.[2]

Neyse ki bu siyasi girişimler ve soykırımı propagandası 17 Aralık 2003te hukuk duvarına çarptı. 1987 parlamento kararı ve Türkiyenin Avrupa Birliği adaylığıyla bağlantılı olarak iki Ermeni kökenli Fransız vatandaşının açtığı davada, Avrupa Adalet Divanı söz konusu kararla ilgili şu tespiti yaptı:[3]

1987 kararının tamamen siyasi niteliğe sahip beyanlar içeren ve [Avrupa Parlamentosu] tarafından herhangi bir zamanda değişikliğe tabi tutulabilecek bir belge olduğunun belirtilmesi yeterli olacaktır. Bu sebeple bu belgenin ne yazarı için ne de -daha ziyade- diğer davalı kurumlar bakımından bağlayıcı yasal sonuçları olamaz.

**Fotoğraf: Pulat Tacar (sol), Patrik Deveciyan (sağ)*

[1] Ayrıntılı bilgiler için bakınız: Pulat Tacar, Çok Özel İşler (Des Affaires Tres Spéciales), *Ermeni Araştırmaları*, Sayı 45 (2013), kitap özeti, sh. 245-262 ; Pulat Tacar, Le Terrorisme Armenien Apres Lage Dor (Altın Çağından Sonra Ermeni Terörizmi), *Ermeni Araştırmaları*, Sayı 46 (2013), kitap tahlili, sh. 213-225 ; Pulat Tacar, Fransanın Ermeni Terörü İle İlişkisi Hakkında İki Kitap Özeti, *Ermeni Araştırmaları*, Sayı 46 (2013), kitap tahlili, sh. 227-239 (burada iki kitap incelemiştim: Charles Villeneuve ve Jean-Pierre Peretin kaleme aldığı *Secrets du terrorisme (Terörizmin Gizli Yanları)* ve Michel Lespartın kaleme aldığı *Ölüm Onların Gözüyle Bakacak-Terör Eylemleri*). Bu tahlillerde incelediğim eserler o dönemde pek çok diaspora Ermenisinin, militan Ermeni örgütlerin terör eylemlerine övgü ile ve "altın çağı" gözlükleri ile baktıkları kanıtlanmaktadır.

[2] Bu süreçle ilgili olayları ve gözlemlerimi aynı zamanda 2005 yılında Ermeni Araştırmaları dergisi için hazırladığım makalede anlatmışım. Bakınız: Pulat Tacar, Avrupa Parlamentosunun 1987 Yılında Aldığı Ermeni Sorununa Siyasal Çözüm Başlıklı Kararın Öyküsü, *Ermeni Araştırmaları*, Sayı 18 (Yaz 2005), sh. 60-73.

[3] Order Of The Court Of First Instance, 17 December 2003 - In Case T-346/03, *Court of Justice of the European Union*, December 17 2003, clause 19, page II ¶ 6048, <http://curia.europa.eu/juris/showPdf.jsf?text=&docid=48869&doclang=EN>

Yazar hakkında :

Atıfta bulunmak için: TACAR, Pulat. 2026. "PATRİK DEVECİYAN'IN VEFATI ÜZERİNE - 03.04.2020." Avrasya İncelemeleri Merkezi (AVİM), Blog No.2020 / 2. Nisan 03. Erişim Mayıs 10, 2026. <https://www.avim.org.tr/Blog/PATRIK-DEVECİYAN-IN-VEFATI-UZERINE-03-04-2020>

Süleyman Nazif Sok. No: 12/B Daire 3-4 06550 Çankaya-ANKARA / TÜRKİYE

Tel: +90 (312) 438 50 23-24 • **Fax:** +90 (312) 438 50 26

@avimorgtr

<https://www.facebook.com/avrasyaincelemelerimerkezi>

E-Posta: info@avim.org.tr

<http://avim.org.tr>

